

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रियादेवसेनाभिमानिदेवतया ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिने • भा • त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ७ ॥
देवासुराःपुरायत्ताविनिघ्नतःपरस्परं ॥ तत्राजयन्सदादेवानदानवाघोररूपिणः ॥ ३ ॥ वध्यमानंबलं दृष्ट्वा बहुशस्त्रैः पुरंदरः ॥ ससैन्यनायकार्थयिचितामापभृ
शंतदा ॥ ४ ॥ देवसेनादानवैर्हिभग्नां दृष्ट्वा महाबलः ॥ पालयेद्द्वीपर्यामाश्रित्य सज्ञेयः पुरुषो मया ॥ ५ ॥ सशैलमानसंगत्वा ध्यायन्नर्थमिदं भृशं ॥ शुश्रावार्तस्वरं
घोरमथमुक्तं स्त्रियातदा ॥ ६ ॥ अभिधावतु मां कश्चित्पुरुषस्त्रातु चैव ह ॥ पतिंच मे प्रदिशतु स्वयं वापतिरस्तु मे ॥ ७ ॥ पुरंदरस्तुतामाहमाभैर्नास्ति भयंतव ॥ एवमु
क्ताततोपश्यत्केशिनां स्थितमग्रतः ॥ ८ ॥ किरीटिनंगदापाणिं धातुमंतमिवाचलं ॥ हस्ते गृहीत्वा कन्यां तामथैनं वासवो ब्रवीत् ॥ ९ ॥ अनार्यकर्मन्कस्मात्त्वमि
मां कन्यां जिहीर्षसि ॥ वज्रिणं मां विजानीहि विरमास्याः प्रबाधनात् ॥ १० ॥ केशुवाच विस्तजस्व त्वमेवैनां शक्रैषा प्रार्थिता मया ॥ क्षमंते जीवतो गंतुं
स्वपुरं पाकशासन ॥ ११ ॥ एवमुक्त्वा गदां केशीचिक्षेपेन्द्रवधाय वै ॥ तामापतंतीं चिच्छेदमध्ये वज्रेण भुवितन्निपपात ह ॥ पततातु तदा केशी तेन शृंगेण ताडितः ॥ १४ ॥ हित्वा कन्यां महाभागां
जत् ॥ तदापतंतं संप्रेक्ष्य शैलशृंगं शतक्रतुः ॥ १३ ॥ विभेदराजन्वज्रेण भुवितन्निपपात ह ॥ पततातु तदा केशी तेन शृंगेण ताडितः ॥ १४ ॥ हित्वा कन्यां महाभागां
प्राद्रवद्गृशपीडितः ॥ अपयातेऽसुरेतां स्मस्तां कन्यां वासवो ब्रवीत् ॥ कासिकस्यासि किंचेह कुरुषे त्वं शुभानने ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्क
डेयसमास्या पर्वणि आंगि • स्कंदोत्पत्तौ केशिपराभवे त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ ७ ॥ कन्योवाच अहंप्रजा
पतेः कन्यादेवसेनेति विश्रुता ॥ भगिनी मे दैत्यसेना सापूर्वकेशिना लुता ॥ १ ॥ सदैवावां भगित्यौ तु सखिभिः सहमानसं ॥ आगच्छावेह त्वर्थं मनुज्ञाप्य प्रजाप
तिं ॥ २ ॥ नित्यं चावां प्रार्थयते हर्तुं केशी महासुरः ॥ इच्छत्येनं दैत्यसेनानचाहं पाकशासन ॥ ३ ॥ सा लुतानेन भगवन्मुक्ताहं लुल्लेन तु ॥ त्वया देवैर्द्रनिर्दिष्टं पति
मिच्छामि दुर्जयं ॥ ४ ॥ इंद्र उवाच मम मातृष्वसेयी त्वं माता दाक्षायणी मम ॥ आख्यातुं त्वहमिच्छामि स्वयमात्मबलं त्वया ॥ ५ ॥ कन्योवाच अब
लाहं महाबाहो पतिस्तु बलवान्मम ॥ वरदानात्पितुर्भावी सुरासुरनमस्कृतः ॥ ६ ॥ इंद्र उवाच कीदृशं तु बलं देवि पत्युस्तव भविष्यति ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रो
तुंतव वाक्यमनिदिते ॥ ७ ॥ कन्योवाच देवदानवयक्षाणां किन्नरो रगरक्षसां ॥ जेता यो दुष्टैर्दयानां महावीर्यो महाबलः ॥ ८ ॥

अहमिति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥